**HLAVNÍ MĚSTO PRAHA**
**MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY**
Odbor živnostenský a občanskosprávní
Oddělení matrik, státního občanství, voleb a územní orientace

MHMPXPRAW6DK

Vážený pan

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:
**MHMP 235026/2026**
Sp. zn.:
**S-MHMP 21075/2026**

Vyřizuje/tel.:
**Mgr. Jana Masopustová**
**236 002 903**
Počet listů/příloh: **5/0**
Datum:
**17.03.2026**

# Rozhodnutí

Odbor živnostenský a občanskosprávní Magistrátu hlavního města Prahy přezkoumal na základě odvolání , nar. , trvale bytem státy, zastoupené , nar. , trvale bytem , rozhodnutí odboru matrik Úřadu městské části Praha 1 (dále jen „správní orgán prvního stupně") ze dne 24. 9. 2025, č. j. UMCP1 884916/2025/štos, kterým správní orgán prvního stupně rozhodl, že jmenovaná nenabyla státní občanství České republiky prohlášením učiněným podle § 31 odst. 3 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ve znění pozdějších předpisů, a rozhodl **takto:**

podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, se odvolání **zamítá** a odvoláním napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se **potvrzuje**.

## Odůvodnění

Správní orgán prvního stupně dne 24. 9. 2025 pod č. j. UMCP1 884916/2025/štos rozhodl, že : nenabyla státní občanství České republiky prohlášením učiněným podle § 31 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvedl, že učinila prohlášení o nabytí státního občanství České republiky podle § 31 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky dne 15. 7. 2025 u Zastupitelského úřadu České republiky . Prohlášení bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 23. 7. 2025 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení v projednávané věci.

Součástí podání byly následující doklady: prohlášení o nabytí státního občanství České republiky dle § 31 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky, rodný list prohlašovatelky, oddací list prohlašovatelky, kopie rodného listu otce prohlašovatelky, kopie osvědčení o československém státním občanství otce

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
Kontaktní centrum: 800 100 000, fax: 236 007 157
E-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

prohlašovatelky, kopie naturalizační listiny otce prohlašovatelky s potvrzením z Generálního konzulátu České republiky v New Yorku, kopie listiny o nabytí státního občanství České republiky otce prohlašovatelky a kopie jeho cestovního pasu.

Správní orgán prvního stupně dále uvedl, že podle § 31 zákona o státním občanství České republiky může prohlášením o nabytí státního občanství České republiky nabýt státní občanství České republiky fyzická osoba, která pozbyla české nebo československé státní občanství přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejednalo-li se o pozbytí československého státního občanství podle ústavního dekretu prezidenta republiky o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské nebo podle smlouvy mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o Zakarpatské Ukrajině Smlouva mezi ČSR a SSSR o Zakarpatské Ukrajině č. 186/1946 Sb., nebo nejedná-li se o československého státního občana, který se ke dni 1. ledna 1969 stal, nebo by se k tomuto dni stal státním občanem Slovenské socialistické republiky, anebo po 1. lednu 1969 nabyl státní občanství Slovenské socialistické republiky nebo Slovenské republiky a je dosud jejím občanem.

Prohlášení může dle § 31 odst. 2 dále učinit bývalý československý státní občan, který měl před odchodem do ciziny trvalý pobyt na území České republiky nebo České socialistické republiky, pokud není ke dni učinění prohlášení státním občanem Slovenské republiky.

Fyzická osoba, jejíž alespoň jeden z rodičů nebo prarodičů je nebo byl bývalým občanem podle odst. 1, může státní občanství České republiky nabýt prohlášením, pokud není ke dni učinění prohlášení státním občanem Slovenské republiky.

Správní orgán prvního stupně provedl státoobčanské šetření ve spolupráci s Krajským úřadem Moravskoslezského kraje. Toto šetření bylo ukončeno dne 27. 8. 2025. Krajský úřad Moravskoslezského kraje poskytl správnímu orgánu prvního stupně kompletní kopii spisu otce prohlašovatelky , narozeného dne . podal dne 13. 9. 2023 u Krajského úřadu Moravskoslezského kraje prohlášení o nabytí státního občanství dle § 31 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky. Dne 10. 11. 2023 mu byla vystavena Listina o nabytí státního občanství České republiky a dne 6. 2. 2024 se stal českým státním občanem.

Správní orgán prvního stupně dále uvedl, že otec prohlašovatelky byl československým státním občanem, který se k 1. 1. 1969 podle zákona Slovenské národní rady č. 206/1968 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství SSR, stal státním občanem Slovenské socialistické republiky. Protože měl před odchodem do zahraničí trvalý pobyt na území České republiky, mohl učinit prohlášení dle § 31 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky.

Správní orgán prvního stupně na základě uvedeného konstatoval, že učinila prohlášení dle § 31 odst. 3 cit. zákona, kdy fyzická osoba, jejíž alespoň jeden z rodičů nebo prarodičů je nebo byl bývalým občanem podle odstavce 1, může státní občanství České republiky nabýt prohlášením, pokud není ke dni učinění prohlášení státním občanem Slovenské republiky. Jak však z výsledků provedeného šetření vyplynulo, otec paní Bright není bývalým občanem podle § 31 odst. 1 zákona o státním občanství. Správní orgán prvního stupně tedy dospěl k závěru, že tímto není splněna podmínka pro nabytí českého státního občanství dle § 31 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky a rozhodl podle § 37 odst. 2 cit. zákona, že prohlašovatelka státní občanství České republiky nenabyla.

Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo prohlašovatelce doručeno do vlastních rukou dne 20. 11. 2025.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala prostřednictvím svého zmocněnce dne 9. 12. 2025 včasné odvolání, v němž zejména uvedla, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napadá v celém rozsahu. Dle odvolatelky bylo toto rozhodnutí odůvodněno tak, že odvolatelka nesplňuje zákonnou podmínku dle § 31 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky, když její otec nebyl osobou ve smyslu odst. 1. Odvolatelka má za to, že skutečnost, že její otec nabyl státní občanství České republiky dle § 31 odst. 2 zákona o státním občanství, jak je uvedeno v rozhodnutí, nevylučuje, že byl zároveň fyzickou osobou podle odst. 1.

Odvolatelka uvedla, že její otec , nar. , je jak bývalým československým občanem, který měl před opuštěním republiky v roce 1969 trvalý pobyt na území České republiky nebo České socialistické republiky, tak i fyzickou osobou, která pozbyla československé státní občanství přede dnem účinnosti zákona o státním občanství, tj. před 1. 1. 2014, jelikož v roce 1974 byl okresním soudem v Ostravě odsouzen za opuštění republiky a bylo mu odebráno občanství. Co se týká negace nabytím státního občanství Slovenské republiky nebo Slovenské socialistické republiky k/po 1. 1. 1969, tato podmínka se dle názoru odvolatelky neuplatní, neboť nedochází ke kumulativnímu naplnění podmínky, kdy fyzická osoba, která pozbyla československé státní občanství přede dnem účinnosti zákona o státním občanství, musí být dosud občanem Slovenské republiky.

Odvolatelka dále uvedla, že správní orgán prvního stupně provedl dokazování na základě předložených dokumentů i na základě vlastního šetření a na základě zjištěného skutkového stavu sám konstatuje, že otec odvolatelky je od 6. 2. 2024 českým občanem. Odvolatelka pak podala svou žádost dne 15. 7. 2025, tedy v době, kdy její otec již byl občanem České republiky. Odvolatelka je tedy toho názoru, že tak zcela nepochybně splnila zákonnou podmínku, kdy před podáním žádosti jeden z jejích rodičů měl občanství České republiky.

Dle odvolatelky tedy měl správní orgán prvního stupně rozhodnout tak, že odvolatelka státní občanství České republiky nabyla. Odvolatelka proto prostřednictvím zmocněnce žádá, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí změnil tak, že odvolatelka nabývá státní občanství České republiky.

Odbor živnostenský a občanskosprávní Magistrátu hlavního města Prahy přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání, v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Po tomto přezkoumání odvolací správní orgán dospěl k následujícím závěrům.

Podle § 31 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky může prohlášením o nabytí státního občanství České republiky (dále také „prohlášení") nabýt státní občanství České republiky fyzická osoba, která pozbyla české nebo československé státní občanství přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejednalo-li se o pozbytí československého státního občanství podle ústavního dekretu prezidenta republiky o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské nebo podle smlouvy mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o Zakarpatské Ukrajině, nebo

nejedná-li se o československého státního občana, který se ke dni 1. ledna 1969 stal, nebo by se k tomuto dni stal státním občanem Slovenské socialistické republiky, anebo po 1. lednu 1969 nabyl státní občanství Slovenské socialistické republiky nebo Slovenské republiky a je dosud jejím občanem.

Podle § 31 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky prohlášení může dále učinit bývalý československý státní občan, který měl před odchodem do ciziny trvalý pobyt na území České republiky nebo České socialistické republiky, pokud není ke dni učinění prohlášení státním občanem Slovenské republiky.

Podle § 31 odst. 3 cit. zákona fyzická osoba, jejíž alespoň jeden z rodičů nebo prarodičů je nebo byl bývalým občanem podle odstavce 1, může státní občanství České republiky nabýt prohlášením, pokud není ke dni učinění prohlášení státním občanem Slovenské republiky.

Z výše uvedeného vyplývá, že zákonodárce v § 31 odst. 1 cit. zákona definuje okruh osob – bývalých československých a českých občanů, jimž umožňuje opětovně nabýt státní občanství České republiky zjednodušeným způsobem v podobě prohlášení o nabytí státního občanství České republiky. Současně však z adresátů cit. právní normy vyjímá čtyři skupiny bývalých československých občanů, a to:

1. bývalé československé státní občany, kteří toto státní občanství pozbyli podle ústavního dekretu prezidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské
2. bývalé československé státní občany, kteří toto státní občanství pozbyli podle smlouvy mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o Zakarpatské Ukrajině publikované pod č. 186/1946 Sb.
3. bývalé československé státní občany, kteří se ke dni 1. ledna 1969 stali, nebo by se k tomuto dni stali státními občany Slovenské socialistické republiky
4. bývalé československé státní občany, kteří po 1. lednu 1969 nabyli státní občanství Slovenské socialistické republiky nebo Slovenské republiky a jsou dosud jejími občany

Osobám uvedeným pod bodem 3, tj. bývalým československým státním občanům, kteří se ke dni 1. ledna 1969 stali, nebo by se k tomuto dni stali státními občany Slovenské socialistické republiky, je umožněno nabýt státní občanství České republiky prohlášením podle § 31 odst. 2, ovšem za podmínky, že měli před odchodem do ciziny trvalý pobyt na území České republiky nebo České socialistické republiky a nejsou ke dni učinění prohlášení státními občany Slovenské republiky. Zákon tak umožňuje zjednodušeně nabýt státní občanství České republiky i osobám, které se sice k 1. 1. 1969 nestaly českými státními občany, ale jejich vazba k České republice byla dána jejich faktickým pobytem na jejím území.

Z obsahu spisového materiálu se podává, že otec odvolatelky se narodil dne v . Ke dni vzniku československé federace, tj. ke dni 1. 1. 1969, se stal státním občanem Slovenské socialistické republiky podle § 2 odst. 1 zákona č. 206/1968 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství Slovenské socialistické republiky, neboť se narodil na jejím území. Toto státní občanství jakož i státní občanství československé pozbyl naturalizací ve Spojených státech dne 15. 4. 1981.

Z výše uvedeného je pak zcela zřejmé, že otec odvolatelky mohl nabýt státní občanství České republiky právě jen prohlášením podle § 31 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, což také učinil, a to návazně na skutečnost, že měl před odchodem do ciziny trvalý pobyt na území České republiky. Podmínky pro nabytí českého státního občanství prohlášením podle § 31 odst. 1 však nesplňoval. Odvolací

správní orgán tak nesdílí názor odvolatelky, že jejího otce lze považovat za bývalého československého občana ve smyslu obou ustanovení, tj. § 31 odst. 1 i § 31 odst. 2 cit. zákona.

Ustanovení § 31 v odstavci 3 umožňuje, aby mohli nabýt státní občanství České republiky prohlášením i potomci bývalých českých či československých státních občanů, tj. jejich děti a vnuci, kteří české či československé státní občanství nikdy neměli. V tomto případě se však musí jednat o potomky bývalých českých či československých státních občanů ve smyslu § 31 odst. 1, nikoliv o potomky bývalých slovenských státních občanů ve smyslu § 31 odst. 2 cit. zákona.

S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl odvolací správní orgán k témuž závěru jako správní orgán prvního stupně, tj. že odvolatelka není potomkem bývalého občana podle § 31 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky a nemůže tak nabýt státní občanství České republiky prohlášením učiněným podle § 31 odst. 3 téhož zákona.

Odvolací správní orgán se neztotožnil ani s námitkou odvolatelky, že ke dni, kdy odvolatelka učinila prohlášení o nabytí státního občanství České republiky, byl její otec státním občanem České republiky, neboť tato skutečnost sama o sobě nemůže mít na státní občanství odvolatelky ani na rozhodnutí v nyní projednávané věci žádný vliv.

Jen pro úplnost odvolací správní orgán závěrem uvádí, že zůstává otázkou, do jaké míry odpovídá skutečnému stavu věci prohlášení odvolatelky o tom, že není státní občankou Slovenské republiky, když její otec státní občanství Slovenské socialistické republiky pozbyl dne 15. 4. 1981, tedy až po jejím narození.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nelze dále odvolat.

**Mgr. Pavel Štefaňák**
ředitel odboru živnostenského a občanskosprávního
Magistrátu hlavního města Prahy